

Výrok rozsudku

1. Článok 11 nariadenia Rady (ES) č. 320/2006 z 20. februára 2006, ktorým sa stanovuje dočasný režim pre reštrukturalizáciu cukrovarníckeho priemyslu v Spoločenstve a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1290/2005 o financovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky, sa má vykladať v tom zmysle, že časť kvóty na cukor pridelené podniku, ktorá podlieha preventívnemu stiahnutiu z trhu podľa článku 3 nariadenia Komisie č. 493/2006 z 27. marca 2006, ktorým sa ustanovujú prechodné opatrenia v rámci reformy spoločnej organizácie trhu v sektore cukru a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 1265/2001 a (ES) č. 314/2002, zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 1542/2006 z 13. októbra 2006, je súčasťou vymierania dočasnej reštrukturalizačnej sumy.
2. Skúmanie druhej otázky nepreukázalo žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť článku 11 nariadenia č. 320/2006.

(¹) Ú. v. EÚ C 92, 12.4.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 18. júna 2009 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof — Rakúsko) — David Hütter/Technische Universität Graz

(Vec C-88/08) (¹)

(Smernica 2000/78/ES — Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani — Diskriminácia na základe veku — Určenie odmeňovania zmluvných zamestnancov štátu — Vylúčenie odbornej praxe získanej pred dovŕšením veku 18 rokov)

(2009/C 180/24)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: David Hütter

Žalovaná: Technische Universität Graz

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Oberster Gerichtshof — Výklad článkov 1, 2 a 6 smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79) — Zákaz akejkoľvek diskriminácie na základe veku — Vnútroštátna právna úprava, ktorá na účely odmeňovania zmluvných zamestnancov vylučuje započítanie dôb zamestnania absolvovaných pred dovŕšením veku 18 rokov

Výrok rozsudku

Články 1, 2 a 6 smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani, sa majú vykladať v tom zmysle, že im odporuje vnútroštátna právna úprava, ktorá s cieľom neznevýhodňovať všeobecné vzdelávanie oproti odbornému vzdelávaniu a podporovať začleňovanie mladých učňov na trh práce vylučuje započítavanie dôb zamestnania absolvovaných pred dovŕšením veku 18 rokov na účely určenia platového stupňa, do ktorého budú zaradení zmluvní zamestnanci verejnej služby členského štátu.

(¹) Ú. v. EÚ C 128, 24.5.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 4. júna 2009 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof — Nemecko) — Finanzamt Düsseldorf-Süd/SALIX Grundstücks-Vermietungsgesellschaft mbH & Co. Objekt Offenbach KG

(Vec C-102/08) (¹)

(Šiesta smernica o DPH — Článok 4 ods. 5 druhý a štvrtý pododsek — Možnosť členských štátov považovať činnosti orgánov riadiacich sa verejným právom, ktoré sú oslobodené od dane na základe článku 13 a 28 šiestej smernice, za činnosti orgánov verejnej moci — Spôsoby vykonania — Právo na odpočet — Výrazné narušenie hospodárskej súťaže)

(2009/C 180/25)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Finanzamt Düsseldorf-Süd

Žalovaný: SALIX Grundstücks-Vermietungsgesellschaft mbH & Co. Objekt Offenbach KG

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Bundesfinanzhof — Výklad článku 4 ods. 5 druhého a štvrtého pododseku, ako aj článku 13 smernice 77/388/EHS: šiestej smernice Rady zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23) — Kvalifikácia dlhodobého

prenájmu kancelárií a miest na parkovanie orgánom riadiacim sa verejným právom ako ekonomickej činnosti alebo správy majetku — Podrobnosti výkonu oprávnenia členských štátov považovať na základe článku 13 alebo 28 smernice 77/388/EHS činnosti orgánov riadiacich sa verejným právom za činnosti orgánu verejnej moci

Výrok rozsudku

1. Členské štáty musia na to, aby mohli uplatňovať možnosť stanovenú v článku 4 ods. 5 štvrtom pododseku šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, podľa ktorej určité činnosti orgánov riadiacich sa verejným právom, oslobodené od dane podľa článkov 13 alebo 28 tejto smernice, sú považované za činnosti orgánu verejnej moci, stanoviť výslovné ustanovenie.
2. Článok 4 ods. 5 druhý pododsek šiestej smernice 77/388 sa má vykladať tak, že orgány riadiace sa verejným právom musia byť považované za zdaniteľné osoby pri činnostiach alebo plneniach, ktoré vykonávajú ako orgány verejnej moci, nielen ak by ich nepodliehanie dani v zmysle prvého alebo štvrtého pododseku uvedeného ustanovenia viedlo k výraznému narušeniu hospodárskej súťaže na ujmu ich súkromných konkurentov, ale tiež, ak by viedlo k takémuto výraznému narušeniu hospodárskej súťaže na ich vlastnú ujmu.

(¹) Ú. v. EÚ C 142, 7.6.2008.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 4. júna 2009 — Komisia Európskych spoločností/Helénska republika

(Vec C-109/08) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Články 28 ES, 43 ES a 49 ES — Smernica 98/34/ES — Technické normy a predpisy — Vnútroštátna právna úprava vzťahujúca sa na elektrické, elektromechanické a elektronické počítačové hry — Rozsudok Súdneho dvora o určení nesplnenia povinnosti — Nevykonanie — Článok 228 ES — Peňažné sankcie)

(2009/C 180/26)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločností (v zastúpení: M. Patakia a M. Konstantinidis, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Helénska republika (v zastúpení: N. Dafniou, V. Karra a P. Mylonopoulos, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Nevykonanie rozsudku Súdneho dvora z 26. októbra 2006 vo veci C-65/05 — Porušenie článkov 28 ES, 43 ES a 49 ES a článku 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998 o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov (Ú. v. ES L 204, 21. 7. 1998, s. 37; Mim. vyd. 13/020, s. 337) — Vnútroštátna právna úprava uplatniteľná na elektrické počítačové hry — Návrh na uloženie penále

Výrok rozsudku

1. Helénska republika tým, že nezmenila článok 2 ods. 1 a článok 3 zákona 3037/2002, stanovujúce pod hrozbou uloženia trestných alebo správnych sankcií vyplývajúcich z článkov 4 a 5 rovnakého zákona zákaz umiestnenia a prevádzkovania všetkých elektrických, elektromechanických a elektronických hier vrátane všetkých počítačových hier na všetkých verejných a súkromných miestach s výnimkou herní, v súlade s článkami 28 ES, 43 ES a 49 ES, ako aj s článkom 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/48/ES z 20. júla 1998, neprijala všetky opatrenie potrebné na to, aby vyhověla rozsudku Súdneho dvora z 26. októbra 2006, Komisia/Grécko (C-65/05), a nesplnila si preto povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 228 ES.
2. Helénska republika je povinná zaplatiť Komisii Európskych spoločností na účet „Vlastné zdroje Európskeho spoločenstva“ penále vo výške 31 536 eur za každý deň omeškania s vykonaním opatrení potrebných na dosiahnutie súladu s už citovaným rozsudkom Komisia/Grécko odo dňa vyhlásenia rozsudku v prejednávanej veci až do dňa vykonania uvedeného rozsudku Komisia/Grécko.
3. Helénska republika je povinná zaplatiť Komisii Európskych spoločností na účet „Vlastné zdroje Európskeho spoločenstva“ paušálnu pokutu vo výške troch miliónov eur.
4. Helénska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 116, 9.5.2008.